

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Csp/398/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520203769
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2020:7520203769.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Dosedla v spore žalobcu: U. L., O.. X.X.XXXX, V. F. XXX, XXX XX F., zastúpeného JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom, Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o vydanie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 200 Eur takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 200 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu Okresnému súdu Košice - okolie (ďalej aj len „okresný súd“ alebo „súd“) dňa 24.06.2020 domáhala uloženia povinnosti žalovaného zaplatiť jej sumu 200 Eur a to titulom priznania jej primeraného finančného zadostučinenia za porušenie jej práv spotrebiteľa, ktorých porušenia sa úspešne dovolala v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 8Csp/157/2017.

2. Žalobkyňa podanie žaloby odôvodnila tým, že v konaní vedenom Okresným súdom Košice - okolie pod sp.zn. 8Csp/157/2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa úspešná v uplatňovanom nároku.

3. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že súd rozsudkom č. k. 8Csp/157/2017 zo dňa 29. júla 2019, žalobe o zaplatenie 829,05 Eur s prísl., v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 829,05 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 27.04.2017 do zaplatenia. Súd v rámci predmetného konania pri posudzovaní Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.01.2014, na základe ktorej poskytol žalovaný úver žalobkyni vo výške 1.500 Eur rozsudkom č. k. 8Csp/157/2017 zo dňa 29. júla 2019, konštatoval jej nasledovné nedostatky, a to že zmluva v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termíny splátok. Bez pochybností sa tieto dve podstatné náležitosti nedajú určiť ani jej výkladom. Splatnosť splátok podľa čl. 2 bodu 2.1 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. bola dohodnutá tak, že „v nadväznosti na deň poskytnutia úveru (ods. 2.3) bude dátum splatnosti prvej splátky určený na deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom vrátane kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni poskytnutia úveru tak, že medzi dňom poskytnutia úveru a dňom splatnosti prvej splátky bude doba nie kratšia ako 32 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane) a súčasne nie dlhšia, ako 48 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane). Splatnosť nasledujúcej splátky v príslušnom mesiaci bezprostredne nasledujúcom po

splatnosti predchádzajúcej splátky bude v deň s číselným poradím rovnakým, ako číselné poradie dňa splatnosti predchádzajúcej splátky v príslušnom predchádzajúcom mesiaci.“ Takéto určenie termínu splatnosti splátok úveru je podľa súdu pre bežného spotrebiteľa, ktorému je určené, nezrozumiteľné a neurčité, pričom nie je bez pochybností možné z neho ustáliť vzhľadom na jeho neurčitosť ani termín konečnej splatnosti úveru. Uvedené nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni žalovaným je v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Predmetné nedostatky zmluvy o úvere nemožno obhájiť ani tým, že termín splatnosti splátok (4. deň v mesiaci) a konečná splatnosť úveru (4.8.2017) boli uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Toto osobitné oznámenie je dokumentom, ktorý veriteľ má zasielať dlžníkovi v zmysle čl. 2 bodu 2.2. Zmluvných dojednaní, nie je oboma stranami podpísané a zjavne ide iba o dokument jednostranne informujúci dlžníka. Čo sa týka určenia termínu splatnosti jednotlivých splátok úveru a konečnej splatnosti úveru, vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi stranami absentoval zrozumiteľný a určitý písomný návrh a písomná akceptácia návrhu ohľadne týchto podstatných obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

4. Podanou žalobou si žalobkyňa v postavení spotrebiteľa uplatňuje satisfakciu za uvedené porušenie spotrebiteľských práv, ktoré musela brániť podaním pôvodnej žaloby, v konaní o ktorej sa úspešne dovolala ich ochrany, čím bola splnená hypotéza tretej vety § 3 ods. 5 Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), a preto sa žalobkyňa domáha priznania jej finančného zadosťučinenia v sume 200 Eur. Podľa žalobkyne primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy v obdobných veciach a zároveň má mať aj funkciu relutárnu.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe, doručenej tunajšiemu súdu dňa 17.07.2020 vyslovil nesúhlas so žalobou, nakoľko nárok uplatňovaný žalobcom v tomto konaní považuje za nedôvodný. Uviedol, že žalobca v konaní neoznačil jedinú skutočnosť, ktorá by mala preukazovať satisfakčný charakter žalovaného nároku. Tvrdenie o tom, že žalovaná suma má predstavovať odradzujúci účinok pre prípadné budúce ohrozenie práv zo strany žalovaného je vylúčené, pretože žiadny zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným nejestvuje a teda nie je zrejme, akú preventívnu funkciu by mala suma 200 eur spĺňať. Rovnako poprel aj splnenie zákonných podmienok vyplávajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., na ktoré sa žalobca odvoláva.

6. Žalobca v replike zo dňa 27.08.2020 k popretiu, že boli splnené zákonné podmienky vyplývajúce z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.01.2019 sp.zn.: 6Cdo/127/2017, v ktorom NSSR konštatoval, že aplikujúc režim zákona č. 250/2007 Z.z. je potom nutné použiť jeho § 3 ods. 5, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarcu pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Je preto

vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia. Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy. Teda v súlade s výkladom jednej z najvyšších súdnych inšancií bolo povinnosťou žalobcu spotrebiteľa domáhajúceho sa primeraného zadosťučinenia od porušiteľa, aby preukázal, že si ako spotrebiteľ, na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi (v danej veci zákon č.129/2010 Z.z., na čo bolo i v žalobe poukázané). Žalobca dôkazom (pripojením právoplatného rozhodnutia) preukázal, že súd v jeho prospech už judikoval nárok z porušenia práva spočívajúci v povinnosti žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie, ktorú výšku označil v žalobe o primerané zadosťučinenie ako reálne vzniknutú ujmu na jeho strane.

7. Žalovaný v duplike zo dňa 08.10.2020 uviedol, že samotná skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala niektoré podstatné náležitosti podľa zákona, síce v širšom zmysle možno označiť ako porušenie povinnosti uviesť v zmluve náležitosti podľa zákona, nejde však o porušenie výslovne formulovanej povinnosti dodávateľa (zákon o spotrebiteľských úveroch to uvádza ako náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie ako povinnosti dodávateľa - veriteľa) a čo je podstatné, tento nedostatok sankcionuje zákon o spotrebiteľských úveroch bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Je nutné dodať, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia je prostriedok slúžiaci okrem iného (možno uvažovať i o sankčnom pôsobení) k reparácii ujmy. Nie je zrejmé, akú konkrétnu ujmu žalobca utrpel, keďže ju žiadnymi dôkazmi nepreukázal a ani netvrdí, a teda nie je ani možné následne ani určiť konkrétne primerané finančné zadosťučinenie, ktoré by slúžilo k reparácii (k zhojeniu, odčineniu) vzniknutej ujmy na strane žalobcu.

8. Podľa ust. § 297 CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 €.

9. Vzhľadom na skutočnosť, že v tejto veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a hodnota sporu neprevyšuje 1.000 €, súd v zmysle ust. § 297 CSP vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18.12.2020 s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené postupom podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

10. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

11. Okresný súd Košice - okolie rozsudkom 8Csp/157/2017 zo dňa 29. júla 2019 v celom rozsahu vyhovel žalobe podanej žalobcom a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 829,05 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 27.04.2017 do zaplatenia. Súd predmetným rozsudkom poukázal na absenciu základných náležitostí zmluvy, a to že zmluva v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termíny splátok. Na základe uvedeného súd rozhodol, že úverová zmluva a úver z nej vyplývajúci sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a teda spotrebiteľ je povinný veriteľovi vrátiť len istinu úveru; platby úveru tak predstavovali bezdôvodné obohatenie, ktoré bol žalovaný povinný žalobcovi vydať.

12. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa prvej a tretej vety § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

16. Vo vzťahu k cit. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá nestanovuje žiadne kritériá na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku, pričom v súčasnosti sa toto zadosťučinenie poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností spotrebiteľa ustanovené predpismi na ochranu spotrebiteľa, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

17. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie však nemôže dôjsť automaticky akedykoľvek. Toto právo, v zmysle cit. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa vzniká až po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia jeho práv alebo povinností na súde. To, či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde spotrebiteľom vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

18. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca (spotrebiteľ) bol úspešný pri bránení si svojich spotrebiteľských práv voči žalovanému (dodávateľ) v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Košice - okolie, pod sp. zn. 8Csp/157/2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom. Rozsudok prvostupňového súdu č. k. 8Csp/157/2017 zo dňa 29. júla 2019, nadobudol právoplatnosť dňa 06.09.2019. Právoplatným ukončením konania vo veci Okresného súdu Košice - okolie, pod sp. zn. 8Csp/157/2017 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 24.06.2020.

19. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody, ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry, sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie - sankčná funkcia náhrady škody je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu, alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu a tak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie a preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle už citovanej judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností, ako predpokladu pre priznanie na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva, alebo povinností žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatneného nároku.

20. Pri zvážení dôvodnosti priznania primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi, okresný súd ustálil, že jeho priznanie voči žalovanému je nevyhnutné pre zavŕšenie jeho ochrany spotrebiteľa, pričom okresný súd pri týchto svojich úvahách zohľadnil, že bezdôvodné obohatenie žalovaného (dodávateľa) na úkor žalobcu, tak ako to bolo konštatované v konaní Okresného súdu Košice- okolie, sp. zn. 8Csp/157/2017, boli okolnosťami spôsobilými negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry žalobcu (spotrebiteľa) a potenciálne ohroziť jeho sociálny i rodinný život. Okresný súd vzal do úvahy aj postoj žalobcu (spotrebiteľa), ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k žalovanému (dodávateľovi) rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, pričom nie je ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy, v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní.

21. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu, čo však neznamená svojvoľu pri jej určovaní, pretože pri jej stanovení je nutné zohľadniť rôzne kritériá, a to intenzitu zásahu

do spotrebiteľských práv, časové trvanie závadného konania dodávateľa, jeho satisfakčnú, sankčnú a preventívnu funkciu. Žalovaný (dodávateľ) si vo vzťahu k žalobcovi (spotrebiteľ) uplatňoval finančné plnenie, na ktoré nemala nárok (bezdôvodné obohatenie), čím u žalobcu vyvolal stav právnej neistoty, ktorý musel žalobca riešiť podaním žaloby.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené, za primerané okolnostiam v danom prípade súd považuje finančné zadosťučinenie vo výške maximálne 200 Eur a to s poukazom aj na výšku poskytnutého úveru (1.500 Eur) a ďalšie uvedené skutočnosti v predmetnom konaní, hlavne na následnú bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru. Táto suma zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako žalobcovi poskytnutú satisfakciu ako spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu, ktorý inicioval konanie voči dodávateľovi, ktorý sa dopustil porušenia jeho spotrebiteľských práv. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného ako dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Určenú výšku peňažného zadosťučinenia súd považoval za primeranú a dodávateľ má jednoduchú možnosť jej plateniu, prípadne aj iným zodpovednostným následkom sa v iných úverových prípadoch vyhnúť a to tým, že bude podnikáť v rámci pravidiel, stanovených právnymi predpismi SR. Pokiaľ o výšku finančného zadosťučinenia, tak tým, že žalovaný si vo vzťahu k žalobcovi uplatňoval finančné plnenie, na ktoré nemal nárok, vyvolal u neho stav právnej neistoty, ktorý musel riešiť podanou žalobou. Súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 200 Eur a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu - ako spotrebiteľa, ktoré nemusí byť v rovnakej - numerickej vyjadrenej výške, ako ujma, ktorá hrozila. Súd poukazuje aj na fakt, že účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu.

23. S poukazom na vyššie uvedené súd žalobe vyhovel, nakoľko sa súdu táto suma javí ako primeraná. Súd preto skonštatoval, že došlo k naplneniu podstaty obsahu zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, žalobu považoval za dôvodnú a zaviazal tak žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia

24. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobkyňa bola úspešná v plnom rozsahu, preto žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanému. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a doplňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolaie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).